



Se mottakerliste

Saksbehandler, innvalgstelefon

Håvard Pharo Gravdal, 61 26 61 42

## Avgjørelse i sak om odelsfrigjøring på gbnr. 30/1 og 54 Øyre gård i Lillehammer kommune

Vi viser til oversendelse fra Landbrukskontoret i Lillehammerregionen (Landbrukskontoret) den 10.09.2021, sak om odelsfrigjøring på gnr. 30 bnr. 1 og 54 i Lillehammer kommune. Eiendommen vil i det følgende bli omtalt som Øyre gård.

---

### Sammendrag

**Statsforvalteren avslår søknaden fra staten v/Statens vegvesen om odelsfrigjøring av Øyre gård, gbnr. 30/1 og 54 i Lillehammer kommune. Det foreligger ikke «særlige grunner» for at odelsretten bør fravikes, jf. odelsloven § 30 første ledd. Dette vedtaket kan påklages til Landbruksdirektoratet.**

---

### Sakens bakgrunn

Sakshistorikken er gjennomgått av Landbrukskontoret i oversendelsesbrevet til Statsforvalteren. Vi gir likevel en kort oppsummering her:

Torunn Riise Jackson solgte Øyre Gård til Statens vegvesen i 2019, og skjøte til Statens vegvesen ble tinglyst 11.12 samme år.

Den 08.06.2020 reiste Øyvind Riise v/advokatfirmaet Thallaug løsnings sak etter odelsloven ved Sør-Gudbrandsdal tingrett. Riise, som er bror til Torunn Riise Jackson, krevde å få overta eiendommen på odel.

Den 07.08.2020 søkte staten v/Statens vegvesen om odelsfrigjøring av Øyre gård, jf. odelsloven § 30. Staten er representert av advokatfirmaet Mageli ANS. Søknaden er sendt til Lillehammer kommune. Grunnlaget for søknaden er kort oppsummert at staten har behov for arealene på Øyre gård for å kunne tilby tilleggsareal som erstatning til andre landbrukseiendommer som må avstå areal i forbindelse med utbygging og utvidelse av ny E6 mellom Biri og Lillehammer.



Etter en del korrespondanse mellom landbrukskontoret og partenes advokater, herunder en avklaring av hvem andre enn Øyvind Riise som eventuelt hadde odelsrett til eiendommen, ble det fra Riises side den 30.03.2021 anført at det ikke er grunnlag for odelsfrigjøring i denne saken. Subsidiært, for det tilfelle at det foreligger hjemmel for odelsfrigjøring, anfører Riise at det ikke foreligger tilstrekkelig grunn til å ta søknaden til følge.

I tilsvar fra staten den 07.05.2021, ble det fastholdt at det er grunnlag for odelsfrigjøring. Statsforvalteren omtaler ikke begrunnelsen for noen av partenes synspunkter her, men konstaterer at retten til kontradiksjon er oppfylt.

I brev datert 18.06.2021 vurderte kommunen v/landbrukskontoret om vilkårene for å ta søknaden om odelsfrigjøring til behandling, var oppfylt. Etter en gjennomgang av vilkårene i forskrift om saksbehandling i odelsaker<sup>1</sup> (heretter: odelsforskriften) § 9, konkluderte landbrukskontoret med at de «*prosessuelle vilkårene for å behandle søknaden i forskriften § 9 er oppfylt og at det vil bli tatt «steg» til odelsfrigjøring, jf. odelsloven § 30.*» Landbrukskontorets beslutning ble sendt advokatfirmaet Thallaug, advokatfirmaet Mageli og Vestre Innlandet tingrett.

Den 10.09.2021 sendte Landbrukskontoret sin vurdering av saken til Statsforvalteren i henhold til odelsforskriften § 10. Vi refererer ikke mer fra landbrukskontorets vurderinger, men viser til oppsummeringen på siste side:

*«Etter Kommunens vurdering er ikke Statens behov for å kunne tilby tilleggsareal til erstatning for areal som går tapt i dette tilfellet å anse som «særlege grunner» veid opp mot odelsløses behov for å beholde eiendommen udelt, jf. odelsloven § 30. Kommunen er etter dette av den oppfatning at grunnlaget for odelsfrigjøring ikke er til stede. Dersom Statsforvalteren vurderer vilkårene i loven annerledes, er Lillehammer kommune sitt syn likevel at eiendommen ut ifra størrelse, beliggenhet og odelsløses tilknytning ikke bør odelsfrigjøres.*

*Lillehammer kommune sin mening er derfor at Statsforvalteren i Innlandet bør avslå Statens søknad om odelsfrigjøring av landbrukseiendommen Øyre i Lillehammer kommune, g/bnr 30/1.*

*Kommunen har med dette gitt uttrykk for sin mening, og saken sendes Statsforvalteren i Innlandet som er tillagt kompetanse til å avgjøre saken.*

*Kopi av uttalelsen sendes partene i saken slik at disse kan sende sine merknader til Statsforvalteren i Innlandet. **Frist for merknader settes til 01.10.2021.**»*

På vegne av staten ga advokatfirmaet Mageli merknader til kommunens vurderinger den 01.10.2021. Staten opprettholder sitt tidligere syn om at det er grunnlag for odelsfrigjøring.

Den 07.12.2021 sendte Statsforvalteren saken til Samferdselsdepartementet for uttalelse, jf. odelsforskriften § 11 andre ledd. Samferdselsdepartementet svarte i brev datert 05.01.2022 og viste der til advokatfirmaet Mageli sine vurderinger i brev av 10.08.2020. Departementet hadde ingen øvrige merknader i saken.

Samferdselsdepartementets uttalelse ble videresendt til partene v/advokatfirmaene Thallaug og Mageli. De avga uttalelse hhv. 19. og 26.01.2022.

---

<sup>1</sup> FOR-2011-02-11-138



Vi legger ellers til grunn at partene er godt kjent med sakens dokumenter og vi viser til disse for en fullstendig gjennomgang av alle sakens detaljer

### **Statsforvalterens vurderinger**

#### Eiendommen og odelsrett

Øyvind Riises far ervervet Øyre Gård i 1964 og var eier av den frem til datteren Torunn Riise Jackson overtok i 2009. Eiendommen er totalt 2956 dekar, hvorav 120 dekar fulldyrka jord, 0,9 overflatedyrka, 34 innmarksbeite, 2412 produktiv skog og 389 annet/uproduktivt/bebygd areal. Bebyggelsen omfatter våningshus, driftsbygning for sau og hest, lager/redskapshus, et lite hønsehus, en åpen hall og seter. I tilknytning til tunet er det tidligere fradelt en tomt med hus – antakelig kårbolig. Nordvest for tunet er det også fradelt en tomt med det som trolig er en hytte med uthus (Vesleenga).

For ytterligere beskrivelse av eiendommen, viser vi til Landbrukskontorets saksutredning. Eiendommen oppfyller arealkravene i odelsloven § 2 og Øyvind Riise har odelsrett, jf. §§ 7 og 8. Dette er ikke omtvistet.

#### Rettslig utgangspunkt for odelsfrigjøring

Statens vegvesen (SVV) har med hjemmel i odelsloven § 30 søkt om odelsfrigjøring. Bestemmelsen har slik ordlyd:

*«Dersom staten eller ein kommune har tatt over eller vil ta over odelsjord, og særlege grunnar talar for at odelsrett ikkje bør vere til hinder, kan Kongen ta avgjerd om odelsfrigjøring.*

*Det kan setjast som vilkår at jorda innan ein nærare fastsett frist blir tatt i bruk til det påtenkte føremålet, eller at førebunde arbeid med sikte på dette blir sett i verk innan ei viss tid. Går den fastsette fristen ut utan at vilkåra er oppfylte, kan jorda løysast på odel, og vanleg foreldingsfrist, jfr. § 40, går frå dette tidspunktet. I dette tilfelle blir også dei som er fødde etter at jorda gjekk ut av slekta rekna for å ha odelsrett, så framt dei etter reglane i §§ 8 og 9 elles ville hatt det.»*

#### Statens vegvesen sin begrunnelse for søknad om odelsfrigjøring

Fra advokatfirmaet Mageli sin søknad datert 07.08.2020, fremgår følgende om statens begrunnelse for søknaden om odelsfrigjøring:

*«Staten har ervervet gården for å tilby erstatningsarealer til bønder i nærområdet som må avstå grunn til utbygging av firefelts E6 mellom Biri og Lillehammer. På denne måten vil Staten avbøte de ulemper bønder påføres som følge av grunnnavståelsen. Eksisterende driftsenheter vil dermed kunne opprettholde og i noen tilfeller styrke sitt ressursgrunnlag, framfor å få redusert areal og produksjonsgrunnlag for sine eiendommer. Et bærende hensyn bak kjøpet er å bevare og tilrettelegge for robuste og fremtidsrettede driftsenheter i landbruket.*

*Øyre gård har kun i begrenset grad vært benyttet til aktiv landbruksproduksjon de senere år. En utvikling av gårdsdriften med tanke på å kunne utgjøre et levebrød vil kreve store investeringer, uten sikre utsikter til bærekraftig drift. Dette underbygger at utnyttelse til erstatningsarealer til aktive bønder i området vil være en rasjonell løsning som ivaretar landbrukspolitiske målsettinger, blant annet hensyn til matproduksjon og drivverdige produksjonsenheter.*

*I første omgang er det aktuelt å tilby dyrka mark tilknyttet Øyre gård som erstatningsarealer til berørte gårdsbruk sør for Øyresvika. Hovedsakelig vil dette omfatte gnr. 29 bnr. 1, som blir sterkt berørt av E6-utvidelsen. Grunneier har her gitt uttrykk for et ønske om å få erstatningsareal framfor ordinært*



*erstatningsoppgjør i penger. Andre eiendommer langs E6 sør for Øyre har signalisert interesse for skogarealer som erstatning for dyrket mark.*

*Det er også aktuelt å tilby skogarealer som erstatning for noen av arealene som må erverves ved Hovemoen, dersom grunneiere i dette område ønsker det.»*

#### Grunnvilkårene for odelsfrigjøring

Landbrukskontoret i Lillehammerregionen har gjennomgått grunnvilkårene som må være oppfylt for å kunne ta stilling til søknad om odelsfrigjøring. Det må for det første dreie seg om overtaking av odelsjord, og det må være staten eller en kommune som har tatt over, eller vil ta over odelsjorda, jf. odelsloven § 30, jf. forskrift om saksbehandling i odelsaker § 9.

Landbrukskontoret har konkludert med at vilkårene er oppfylt, herunder at det er «staten» v/Statens vegvesen som er eier av eiendommen, selv om det er Nye Veier AS som står oppført som kjøper i kjøpekontrakten. Fra Øyvind Riises side er det er anført at det ikke er «staten» som har kjøpt eiendommen og at det følgelig ikke er grunnlag for å realitetsbehandle søknaden om odelsfrigjøring.

Statsforvalteren mener staten er å anse som eier av eiendommen. Vi viser til «Planleggingsavtale mellom Den norske stat ved Samferdselsdepartementet og Nye Veier AS», datert 1. juli 2016, punkt 7:

*«Selskapet skal inngå avtaler om kjøp av grunneiendom eller rettigheter til grunneiendom på Statens vegne. Staten skal stå som eier av det som erverves.»*

Dette fremstår som en generell fullmakt til Nye Veier AS om å inngå avtaler om kjøp av grunneiendom på vegne av staten. Utover at avtalen kan synes å være et kompliserende element i vurderingen av om konsesjonsplikt etter konsesjonsloven inntreffer ved erverv av landbrukseiendom, vil ikke Statsforvalteren spekulere nærmere i bakgrunnen for denne løsningen/planleggingsavtalen. Det som taler mot at staten er eier av Øyre gård, er at kjøpekontrakten er inngått med Nye Veier AS som erverver. På den annen side, fremgår det av den samme kjøpekontrakten at ervervet etter selgers og kjøpers oppfatning var fritatt for konsesjonsplikt: «*Det er unntak for konsesjonsplikt på grunnlag av erverver stilling, jfr konsesjonsloven § 5 3, her representert ved Nye Veier AS (staten).*» Dette harmonerer etter Statsforvalterens syn med den nevnte planleggingsavtalen.

At det er staten (Statens vegvesen) som står som hjemmelshaver til Øyre gård i grunnboka, taler også for at det er staten som har tatt over eiendommen.

Samlet sett er det Statsforvalterens syn at staten har overtatt Øyre gård, og at Øyre gård er «odelsjord», jf. odelsloven § 30.

For det tilfellet at Nye Veier AS var eier av Øyre gård, ville det etter Statsforvalterens vurdering, og i tråd med advokatfirmaet Thallaugs synspunkt, ikke vært grunnlag for å realitetsbehandle søknaden om odelsfrigjøring. Selv om Nye Veier AS er gitt fullmakt til å opptre på vegne av staten, er selskapet et selvstendig rettssubjekt som verken er «staten» eller «ein kommune», jf. odelsloven § 30. Se også kommentarutgave til Odelsloven<sup>2</sup>:

*«Hvorvidt odelsfrigjøring etter § 30 kan skje der erververen er et statlig eller kommunalt selskap, er det ikke sagt noe om i forarbeidene; et strengt syn på hjemmelskravet ved inngrep i rettighet tilsier et negativt svar.»*

---

<sup>2</sup> Rygg, Skarpnes, Falkanger; Odelsloven, kommentarutgave, 5 utgave, 2011, side 171



Odelsfrigjøring innebærer et betydelig rettighetsinngrep for den odelsberettigede, og Statsforvalteren mener det må legges til grunn et strengt hjemmelskrav. Det at vi har kommet til at staten har ervervet Øyre gård, har uansett ingen betydning for resultatet i saken, fordi det uansett ikke «særlige grunner» for odelsfrigjøring.

For øvrig er det Statsforvalterens syn at Lillehammer kommune v/landbrukskontoret har fulgt saksbehandlingsreglene slik de er beskrevet i forskrift om saksbehandling i odelsaker<sup>3</sup> og rundskriv M-1/2014. Vi finner det ikke nødvendig å kommentere dette ytterligere.

Statsforvalteren har i henhold til forskrift om saksbehandling i odelsaker § 11 andre ledd innhentet uttalelse fra Samferdselsdepartementet, som ikke hadde merknader i saken utover henvisningen til vurderingene fra advokatfirmaet Mageli.

#### Om det foreligger særlige grunner til odelsfrigjøring

Det avgjørende spørsmålet i saken, er da om det er «særlige grunner» for at odelsrett ikke bør være til hinder for at staten kan erverve Øyre gård, jf. odelsloven § 30.

Landbrukskontoret har innledningsvis i sin vurdering gitt en god beskrivelse av vurderingstemaet. Vi viser til landbrukskontorets brev datert 10.09.2021, side 6:

*«Odelsretten til søsken er i utgangspunktet sterkt beskyttet både i Grunnloven og odelsloven. Men det er likevel gjort et unntak i odelsloven § 30, dersom det er stat eller kommune som erverver odelseiendom og det foreligger «særlige grunner» for at odelsretten ikke skal være til hinder. Særlige grunner er et sterkt juridisk begrep. At en eiendom ved et forvaltningsmessig vedtak kan odelsfrigjøres, med den konsekvens at de odelsberettigede fratras odelsretten, er et betydelig inngrep i rettighetene til disse. Terskelen for å kunne benytte dette virkemidlet er høy, og reservert de tilfeller hvor det foreligger «særlige grunner».*

*Kommunen legger ut ifra forarbeidene, rettspraksis og juridisk teori til grunn at ordlyden må forstås slik at det i den konkrete sak i såfall må foreligge en klar interesseovervekt i form av samfunnshensyn som er av vesentlig større betydning enn de odelsberettigedes interesser.»*

Statsforvalteren slutter seg til landbrukskontorets beskrivelse. Vi understreker også at hva som er «særlige grunner» ikke er klarlagt fra lovgivers side. Tvert imot synes det å ha vært et bevisst valg at det skal være en viss fleksibilitet i vurderingen, jf. lovforarbeidene<sup>4</sup>:

*«Det kan nok seiast at uttrykket «særlige grunner» er lite eigna til å trekkje opp dei eksakte vilkåra for at odelsfrigjering skal kunne skje. Men meininga hjå stortingsfleirtalet i 1963 synest nettopp å ha vore at ein ikkje bør binde seg til heilt eksakte vilkår når det gjeld dette spørsmålet. Såleis sa dåværande justisminister, statsråd Haugland, under ordsiftet om saka i Odelstinget at uttrykket «bare sikter på den interesseavveining som administrasjonen skal foreta ved odelsfrigjøring.»*

*Departementet finn etter dette ikkje grunn til no å ta opp att spørsmålet om å regulere nærare i lovteksten kva vilkår som må liggje føre for odelsfrigjering etter denne paragrafen.»*

Både ordlyden og den alminnelige forståelsen av begrepet «særlige grunner» taler imidlertid for at terskelen for odelsfrigjøring er høy.

---

<sup>3</sup> FOR-2011-02-11-138

<sup>4</sup> Ot.prp. nr. 59 (1972-1973) s. 57



### Formålet med ervervet

Statens formål med ervervet av Øyre gård er å tilby erstatningsareal til andre landbrukseiendommer som må avstå areal i forbindelse med utbyggingen av ny E6. Etter ordlyden i odelsloven § 30 er formålet med ervervet uten betydning, men det må foreligge «særlige grunner»<sup>5</sup>. Det innebærer at Statsforvalteren ikke kan avslå søknaden om odelsfrigjøring utelukkende basert på hva som er statens formål med ervervet. Men i vurderingen av om det foreligger særlige grunner, må ervervsformålet likevel tillegges vekt.

Øyre gård vil selv ikke bli berørt av E6-utbyggingen. Som landbrukskontoret har påpekt i saksutredningen, er derfor selve utbyggingen av ny E6 ikke avhengig av at eiendommen odelsfrigjøres. Statsforvalteren legger derfor vekt på at gjennomføringen av vegprosjektet ikke er avhengig av at Øyre gård blir frigjort fra odel. Det er et moment som taler mot at det foreligger «særlige grunner» til odelsfrigjøring.

### Landbruksfaglige forhold

Øyre gård er i henhold til opplysningene på NIBIO sitt gårdskart, totalt 2956 dekar, hvorav 120 dekar er fulldyrka jord, 1 dekar overflatedyrka jord, 34 dekar innmarksbeite, 2412 dekar produktiv skog og 389 dekar annet areal. Bebyggelsen består av våningshus, driftsbygning for bl.a. sau og hest, lager-/redskapshus og seter. Eiendommen ligger sentralt på vestsiden av Lillehammer, ca. 4 km langs veg fra Lillehammer sentrum. Statsforvalteren deler landbrukskontorets vurdering av at eiendommen med sin størrelse, ressurser, bygningsmasse og beliggenhet gir gode muligheter for aktiv og lønnsom gårdsdrift i fremtiden. Ressursgrunnlaget er imidlertid begrenset i den forstand at arbeid utenfor gården trolig er nødvendig. Det er imidlertid ikke uvanlig i dagens landbruk og Statsforvalteren finner ikke grunnlag for å legge avgjørende vekt på statens anførsel om at eiendommen gir beskjedne muligheter for lønnsom produksjon og drift. Eiendommen er for eksempel ikke så liten at den kan karakteriseres som et småbruk<sup>6</sup>, eller er under arealgrensene for odel. Sentralt beliggende odelseiendommer med et ikke ubetydelig ressursgrunnlag bør som et utgangspunkt videreføres som selvstendig driftsenhet, og eventuelle særlige grunner som taler for et annet resultat må være tungtveiende.

Når det gjelder hensynet til andre landbrukseiendommer som må avstå areal til ny E6, og som ville kunnet få sitt driftsgrunnlag styrket ved å erverve areal fra Øyre gård, er det ingen av disse som har areal som grenser til dyrka marka på Øyre. Eventuelle driftsmessige fordeler ved å overføre dyrka mark fra Øyre til andre landbrukseiendommer, vil derfor være begrenset. Skogen egner seg bedre som tilleggsareal for å oppnå rasjonaliseringsgevinster, men skogarealene er så betydelige at det også er en god løsning å videre driften av skogsarealene med dagens eiendomsstruktur. Disse momentene er sentrale i eventuelle vurderinger etter jordloven § 12 om deling og konsesjonsloven. Momentene kan imidlertid og også vektlegges i odelsfrigjøringsvurderingen. På den ene siden kan det tale for odelsfrigjøring at statens mulighet til å tilby erstatningsareal vil kunne forenkle prosessen med grunnerverv i forbindelse med vegbyggingen. På den annen side er både ressursgrunnlaget og den begrensede driftsmessige gevinsten som eventuelt kan oppnås, et moment som taler for at odelsretten består og kan gjøres gjeldende slik at eiendommen videreføres som selvstendig enhet og i tråd med hovedreglene om odelsrett.

---

<sup>5</sup> Rygg, Skarpnes, Falkanger; Odelsloven, kommentarutgave, 5 utgave, 2011, side 171

<sup>6</sup> Det finnes ingen klar definisjon på grensen mellom småbruk og «alminnelig gårdsbruk», men et naturlig skille kan være at et småbruk har inntil 35 dekar fulldyrka jord eller inntil 100 dekar totalareal. Dette tilsvarer grensene for når konsesjonsplikt inntrer ved erverv utenfor familien, jf. konsesjonsloven § 4 nr. 4.



Statsforvalteren vil for øvrig bemerke at dersom statlig oppkjøp av landbrukseiendom som ikke direkte blir berørt av offentlige utbygginger skal kunne danne grunnlag for odelsfrigjøring, så må det etter vår vurdering foreligge helt særegne forhold som gjør at det offentliges erverv av landbrukseiendommen fremstår som det eneste, eller i det minste åpenbart beste alternativet for å få gjennomført utbyggingen. Det er i denne saken forståelig at staten ønsker å kunne tilby erstatningsareal til andre landbrukseiendommer som må avstå areal til E6, men det er Statsforvalterens syn at dette ikke utgjør en «særlig grunn» til odelsfrigjøring. Selve eiendommen som eventuelt skal odelsfrigjøres må ha en nærmere tilknytning til det aktuelle utbyggingstiltaket enn det Øyre gård har i denne saken.

#### Odelsrettshaver

Odelsfrigjøring er et inngripende tiltak og odelsrettshavers situasjon må derfor tas med i vurderingen. Staten har anført at det ikke er forhold knyttet til odelsløser Øyvind Riises situasjon som på avgjørende måte tilsier at odelsfrigjøring ikke skal tillates. Det er Statsforvalterens syn at odelsløseres situasjon alene ikke er avgjørende i saken. De private forholdene knyttet til at eiendommen har vært i odelsløseres slekt i flere generasjoner og at han har planer om å videreføre økologisk saueholdet og aktiv landbruksvirksomhet for øvrig, taler imidlertid for at odelsretten bør beholdes og eiendommen videreføres som selvstendig landbrukseiendom.

#### EMK

Når det gjelder forholdet til EMK, er Statsforvalteren av den oppfatning et EMKs eventuelle betydning i saken, sannsynligvis ville talt til odelsberettigedes fordel og dermed styrket Statsforvalterens konklusjon. Vi har imidlertid ikke funnet det nødvendig å gå nærmere inn på dette.

#### Samlet vurdering

Som et supplement til Statsforvalterens vurderinger, viser vi til Landbrukskontoret i Lillehammerregionen sin saksutredning datert 10.09.2021. Landbrukskontoret har drøftet saken på en god måte og Statsforvalteren slutter seg til vurderingene som er gjort der.

Samlet sett er det Statsforvalterens syn at det ikke foreligger «særlige grunner» som gir grunnlag for odelsfrigjøring av Øyre gård. Eiendommen blir i seg selv ikke direkte berørt av E6-utbyggingen og selv om storsamfunnets behov for motorvei er et offentligrettslig formål, er statens erverv av Øyre gård ikke en nødvendig betingelse for å oppnå formålet. Tvert imot kan formålet oppnås gjennom alminnelige erstatningsordninger til de berørte grunneiendommer, uten behov for å frigjøre eiendommen fra odel og dele den opp som tilleggsareal til andre landbrukseiendommer.

#### **Vedtak**

**Med hjemmel i odelsloven § 30 første ledd og forskrift<sup>7</sup> om overføring av myndighet til kommunene m.fl. § 3 nr. 5, avslås søknad fra staten v/Statens vegvesen om odelsfrigjøring av gnr. 30 bnr. 1 og 54, Øyre gård i Lillehammer kommune. Vi viser til begrunnelsen over.**

**Dette vedtaket kan påklages til Landbruksdirektoratet, jf. forskrift om saksbehandling i odelsaker § 11, jf. forvaltningsloven kap. VI. Klagefristen er tre uker regnet fra underretning om vedtaket er kommet frem til parten. Eventuell klage skal sendes til Statsforvalteren i Innlandet, jf. forvaltningsloven § 32 første ledd bokstav a.**

\*\*\*

---

<sup>7</sup> FOR-2003-12-08-1479



Med hilsen

Haavard Elstrand  
miljø- og landbruksdirektør

Øyvind Gotehus  
avdelingsdirektør

*Dokumentet er elektronisk godkjent*

Mottakerliste:

ADVOKATFIRMAET MAGELI ANS  
LANDBRUKSKONTORET FOR  
LILLEHAMMERREGIONEN  
ADVOKATFIRMAET THALLAUG ANS

Brygga 20	2317	HAMAR
Vestringsvegen 8	2651	ØSTRE GAUSDAL
Postboks 354	2602	LILLEHAMMER